

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

24 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal în componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun, Liliana Catan,

examinând admisibilitatea recursului ordinar declarat de către partea vătămată Spatarenco Alexei, prin care solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 29 iulie 2020, în cauza penală, în privința lui

*Gherasimov Ivan XXXXX, născut la XXXXX.*

**Termenul examinării cauzei:**

*Instanța de fond de la 19.01.2017 până la 18.12.2019;*

*Instanța de apel de la 10.01.2020 până la 29.07.2020;*

*Instanța de recurs de la 15.10.2020 până la 24.03.2021.*

**a c o n s t a t a t :**

1. Prin sentința Judecătoriei Comrat, sediul central din 18 decembrie 2019, s-a încetat procesul în cauza penală de învinuire a lui Gherasimov Ivan de comiterea infracțiunilor, prevăzute de art. 152 alin. (1) și art. 361 alin. (1) Cod penal, din cauza expirării termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

A fost respinsă cererea părții vătămate Spatarenco Alexei cu privire la reluarea cercetării judecătorești.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a stabilit că, inculpatul Gherasimov Ivan în noaptea de pe 04 spre 05 octombrie 2014, aproximativ la ora 01.00, aflându-se la discotecă „Manolis”, situată pe adresa mun. Comrat, str. Lenin, alături de parcul central, conștientizând caracterul infracțional al acțiunilor sale și acționând cu intenție, în timpul conflictului care a avut loc în foaierea clădirii indicate, între cetățenii Mardari Ilia și Spatarenco Alexei, s-a apropiat de persoanele indicate și a aplicat o lovitură cu mâna în regiunea urechii stângi cetățeanului Spatarenco Alexei, prin care fapt a cauzat ultimului vătămări corporale medii, sub formă de: *surditate post-traumatică senzorială motorică din stânga.*

Acțiunile lui Gherasimov Ivan au fost calificate de către organul de urmărire penală pe art. 152 alin. (1) Cod penal- vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății, care nu este periculoasă pentru viață, dar care a fost

urmată fie de dereglarea îndelungată a sănătății, fie de o pierdere considerabilă și stabilă a mai puțin de o treime din capacitatea de muncă.

Tot el, inculpatul Gherasimov Ivan în decursul lunii august 2015, nu s-a stabilit ora exactă, la rugămintea lui Cara I, Chiriacova I., Chiciuc O.N., și Rotar V. din dorința de a le face pe plac persoanelor indicate și de a câștiga autoritatea falsă în opinia lor, aflându-se în mun. Chișinău, a procurat de la persoana neidentificată de către urmărirea penală, diplome de bacalaureat cu 750 euro fiecare pe numele elevilor Cara I., Chiriacova I., Chiciuc O., Rotar V., eliberate chipurile din numele Liceului Teoretic A. Cantemir mun. Chișinău, care potrivit raportului de expertiză nr. 34/12/1-R-1322, 1439 din 29.03.2016 sunt falsificate. După aceasta, în luna august 2015, ora exactă nu s-a stabilit, aflându-se în mun. Comrat, Gherasimov Ivan cunoscând veridic despre falsitatea documentelor oficiale, întru continuarea intenției sale infracționale, deținând diplomele de bacalaureat false, le-a vândut persoanelor mai sus indicate la preț de 800-850 euro.

Acțiunile lui Gherasimov Ivan au fost calificate de către organul de urmărire penală pe art. 361 alin. (1) Cod penal- adică deținerea și vânzarea documentelor oficiale false, care acordă drepturi.

2.1. La 26 iunie 2019, în cadrul ședinței preliminare, inculpatul a declarat personal că recunoaște în totalitate săvârșirea faptelor indicate în ambele rechizitorii și solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală care îi sunt cunoscute, le înțelege conținutul, nu are obiecții asupra lor și nu solicită administrarea de noi probe, înaintând instanței un scris autentic în acest sens.

**3.** Împotriva sentinței a declarat apel partea vătămată Spatarenco Alexei prin care a solicitat casarea sentinței în partea încetării urmăririi penale pe art. 152 alin. (1) Cod penal.

În motivarea cererii de apel partea vătămată a indicat că, atât partea acuzării, cât și instanța de judecată au ignorat înregistrarea video și argumentele acestuia.

De asemenea, a menționat că, prima instanță a adoptat hotărârea cu privire la examinarea cauzei în baza probelor, administrate la etapa urmăririi penale, adică în procedură simplificată, necătând la cererea acestuia de a examina cauza în procedură generală, prin care fapt l-a privat de dreptul ca parte vătămată de a prezenta probe.

3.1. La data de 02 ianuarie 2020, partea vătămate Spatarenco Alexei a depus cererea de apel suplimentară, prin care a solicitat casarea sentinței în partea încetării urmăririi penale pe art. 152 alin. (1) Cod penal, reexaminarea și pronunțarea unei încheieri prin care această cauză să fie remisă la procuratura UTA Găgăuzia pentru

cercetarea suplimentară cu scopul tragerii în această cauză în calitate de bănuiți (inculpați) coparticipanții la infracțiune.

În motivarea apelului partea vătămată a indicat că, nu este de acord cu actul judecătoresc emis, îl consideră eronat, ilegal, fără să se țină cont și în contradicție cu circumstanțele factologice în cauză, or, în prezenta cauză penală, instanța de judecată a adoptat hotărârea cu privire la examinarea cauzei în procedură simplificată (acordul de recunoaștere a vinovăției). Instanța de judecată nu a pus la cunoștința părții vătămate cu privire la o astfel de hotărâre eronată de a examina cauza penală în procedură simplificată, nu s-a interesat de opinia părții vătămate.

La etapa inițială de examinare a acestei cauze penale, instanța de judecată a explicat participanților la proces, în temeiul cărui document s-a luat o astfel de hotărâre, nu a adus conținutul acestuia, inclusiv și la cunoștința părții vătămate, de aceea până în prezent conținutul acestui document judecătoresc el așa și nu cunoaște.

De la începutul judecării acestei cauze, în prima instanță partea vătămată de mai multe ori s-a adresat instanței cu cereri verbale și în scris, cu demersurile cu privire la necesitatea audierii altor martori suplimentari.

De-a lungul întregului proces judiciar, examinării cauzei de mai multe ori a solicitat instanței anexarea la materialele dosarului proba suplimentară, întru confirmarea argumentelor expuse de către acesta în privința circumstanțelor veridice și concrete în prezenta cauză penală, anexarea la materialele dosarului a două discuri cu înregistrările video.

Astfel, apelantul a menționat faptul că, în una din aceste înregistrări video se observe și se stabilește veridic că acesta a fost maltratată într-o mai mare măsură nu de către Gherasim I. ci de către alte persoane, care nu au fost trași în cauza dată în calitate de inculpați, și anume Mardari I., Vlah D., Velicoglo A., care au cauzat (aplicat) vătămări corporale medii. Această înregistrare video în întregime confirmă declarațiile martorului Ghercioglo I. A doua înregistrare video confirmă faptul că a fost maltrata repetat la discoteca "Manolis" de aceleași persoane: Mardari I., Vlah D., Velicoglo A., care au fost trași în calitate de învinuiți într-o altă cauză penală, intentată în mai 2013 în privința acestora, unde în calitate de părți vătămate erau el Spatarenco A.I., Cîssa Serghei, Cîssa Stepan, Dmitrioglo. În acest document video se observă pe parcursul a celei de-a doua maltratări, la acești trei asupritori, s-a alăturat și a-l patruea participant Gheraimov I.

De asemenea, apelantul a indicat faptul că, judecătorul pe parcursul întregului proces de judecată de doi ani, într-una manifesta neobiectivitate, caracter preconceput. Toate argumentele expuse de către acesta, demersurile au fost

ignorată, permanent se manifesta neobiectivitate, caracterul preconceput în cauza examinată de către acest judecător.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 29 iulie 2020, a fost respins ca fiind nefondat apelul declarat de către partea vătămată, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a indicat că, instanța de judecată a dat o calificare corectă faptelor inculpatului Gherasimov Ivan a cărui vina de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 152 alin. (1) și art. 361 alin. (1) Cod penal nu se contestă de către inculpat și se confirmă prin materialele dosarului, precum și prin probele, administrate atât în cadrul urmăririi penale, cât și cele stabilite în ședința de judecată a primei instanțe prin verificarea obiectivă, multilaterală și aprecierea probelor indicate și anume:

EPIZODUL potrivit învinuirii pe art. 152 alin. (1) Cod penal: declarațiile părții vătămate Spatarenco Alexei (f.d. 23, 34, 66, vol. 1); declarațiile martorilor Ghercioglo Ivan, Pometco Oleg, Peev Vitalii, Patraman Ivan, Cîssa Serghei (f.d. 28, 75, 76, 72, 26, vol. 1), Cîssa V, Ahmedov R., Novac O., Mihailov V. și Vlah D. (f.d. 26, 27, 67, 68, 70, vol. 1) declarațiile inculpatului Gherasimov I. (f.d. 78-79, vol. 4); rezultatele expertizei medico-legale, reflectate în raportul expertului cu nr. 44 ff din 21.05.2015 (f.d. 63, vol. 1); procesul-verbal din 21.10.2015 și tabelul foto la acesta, potrivit cărora obiectul cercetării este teritoriul asfaltat, situat pe str. Lenin, or. Comrat. (f.d. 19, vol. 1).

EPIZODUL potrivit învinuirii pe art. 361 alin. (1) Cod penal: declarațiile inculpatului Gherasimov I.G. (f.d. 78-79, vol. 4); declarațiile martorilor Suit Gheorghii, Cara Irina, Rotari Victor, Ciciuc Oleg, Ciriakov Irina, Cîlcic Oliga (f.d. 156-157, 200, 199, 201, 202, 198, vol. 2); raportul de expertiză grafoscopică cu nr. 34/12/1-R-1322, 1439 din 29.03.2016 (f.d. 141- 150, vol. 2); raportul de expertiză tehnică criminalistică cu nr. 34/12/5-R-152, 153, 154, 155 din 16.06.2016 (f.d. 209-219, vol. 2); procesul-verbal de examinare a obiectelor din 23 ianuarie 2017 (f.d. 110-111, vol. 3).

De asemenea, instanța de apel a subliniat că, sentința instanței de judecată a fost atacată de către partea vătămată Spatarenco A., care consideră că instanța examinând prezenta cauză a emis pe aceasta o sentință neîntemeiată, în legătură cu care fapt solicită reexaminarea cauzei potrivit regulilor primei instanțe și remiterea cauzei la procuratura UT A Găgăuzia pentru cercetare suplimentară.

Însă, instanța de apel a conchis că argumentele cererii de apel cu privire la casarea sentinței atacate sunt neîntemeiate din următoarele temeiuri.

Instanța de apel a menționat că, prima instanță a stabilit atât latura obiectivă, cât și subiectivă a infracțiunii, s-a dat o apreciere cuvenită circumstanțelor cauzei, a

stabilit întemeiat vinovăția inculpatului de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 152 alin. (1) și art. 361 alin. (1) Cod Penal și sentința de condamnare în privința lui Gherasimov I. legal a fost dispusă fără aplicarea pedepsei cu liberarea de la răspunderea penală în temeiul art. 389 alin. (4) p. 3) Cod de procedură penală în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

În conformitate cu art. 332 alin. (1) Cod de procedură penală, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute în art. 275 pct. 5)-9), 285 alin. (2), precum și în cazurile prevăzute în art. 53-60 din Codul penal, instanța, prin sentință motivată, încetează procesul penal în cauza respectivă.

În conformitate cu art. 53 lit. g) Cod penal, persoana care a săvârșit o faptă ce conține semnele componentei de infracțiune poate fi liberată de răspundere penală de către procuror în cadrul urmăririi penale și de către instanța de judecată la judecarea cauzei în cazurile prescripției de tragere la răspundere penală.

Potrivit art. 60 alin. (1) lit. a), b) Cod penal, persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat următoarele termene:

- a) 2 ani de la săvârșirea unei infracțiuni ușoare;
- b) 5 ani de la săvârșirea unei infracțiuni mai puțin grave.

După cum rezultă din materialele dosarului, infracțiunea prevăzută de art. 152 alin. (1) Cod penal, a fost comisă de către inculpatul de pe 04 octombrie 2014 spre 05 octombrie 2014.

Sanctiunea art. 152 alin. (1) Cod penal (la momentul comiterii infracțiunii) prevedea pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe termen de la 200 la 400 ore sau cu închisoare până la 5 ani. În conformitate cu art. 16 Cod penal, această infracțiune se referă la categoria de infracțiuni mai puțin grave.

Astfel, luând în considerație faptul că, infracțiunea prevăzută de art. 152 alin. (1) Cod penal a fost comisă de către inculpatul Gherasimov I. de pe 04 octombrie 2014 spre 05 octombrie 2014, termenul de prescripție de tragere la răspundere pentru o infracțiune mai puțin gravă constituie 5 ani din ziua comiterii infracțiunii, termenul care la data emiterii sentinței atacate a expirat, de asemenea, faptul că inculpatul, care a comis infracțiunea mai puțin gravă nu s-a eschivat de la urmărirea penală sau instanța de judecată, în această perioadă nu a comis o nouă infracțiune, respectiv termenul de prescripție nu a fost suspendat, în legătură cu care fapt instanța de apel a conchis că, instanța de judecată legal a ajuns la concluzia cu privire la încetarea procesului în cauza penală de învinuirea a lui Gherasimov I. de comiterea infracțiunii, prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal din motivul expirării termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

De asemenea, instanța de apel susținut poziția primei instanțe care a stabilit că, termenul prevăzut de lege de prescripție de tragere la răspundere penală nu a fost întrerupt din motivul comiterii unei noi infracțiuni, or, în conformitate cu art. 60 alin. (4) Cod penal, prescripția se va întrerupe dacă, până la expirarea termenelor prevăzute la alin. (11), persoana va săvârși o infracțiune pentru care, conform prezentului cod, poate fi aplicată pedeapsa cu închisoare pe un termen mai mare de 2 ani. Calcularea prescripției în acest caz începe din momentul săvârșirii unei infracțiuni noi.

Astfel, din materialele dosarului s-a stabilit că în august 2015 inculpatul a comis infracțiunea, prevăzută de art. 361 alin. (1) Cod penal, însă, ținând cont de sancțiunea art. 361 alin. (1) Cod penal (în vigoare la momentul comiterii infracțiunii), care prevedea inclusiv pedeapsa cu închisoare până la 2 ani, așadar, concluzia instanței de judecată cu privire la faptul că termenul de prescripție de tragere la răspundere penală pe inculpatul Gherasimov I. pentru comiterea infracțiunii, prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal nu s-a întrerupt, este una corectă.

În concluzie, instanța de apel a menționat că, instanța de judecată legal a ajuns la concluzia cu privire la încetarea procesului în cauza penală de învinuire a lui Gherasimov I. de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 152 alin. (1), art. 361 alin. (1) Cod penal din motivul expirării termenului de prescripție de tragere la răspundere penală, iar argumentele expuse în cererea de apel a părții vătămate, sunt neîntemeiate.

Instanța de apel a respins alegațiile părții vătămate cu referire la necesitatea reexaminării cauzei potrivit regulilor primei instanțe cu reluarea cercetării judecătorești și examinarea cauzei în procedură generală, din motiv că infracțiunea sub formă de aplicare a vătămarilor corporale părții vătămate a fost săvârșită de către inculpatul Gherasimov I.G. în coparticipare cu alte persoane, scoase de sub urmărirea penală, or, în conformitate cu art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

Astfel, din materialele dosarului s-a stabilit că, cauza penală pe faptul comiterii infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal a fost expediată în instanța de judecată în privința inculpatului Gherasimov I., și respectiv cauza urmează a fi examinată doar în privința ultimului și doar în limitele învinuirii definitive.

De asemenea, instanța de apel a menționat că, la 26 iunie 2019 în cadrul ședinței de judecată inculpatul Gherasimov I. a depus o cerere în care a indicat că recunoaște vina în învinuirea adusă lui și cere examinarea cauzei penale în

procedură simplificată, în conformitate cu art. 364<sup>1</sup> Cod de procedură penală, în baza probelor, administrate în faza urmăririi penale, (f.d. 76, vol. 4)

Astfel, reieșind din cerințele art. 364<sup>1</sup> alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel a subliniat că, legislatorul a stabilit dreptul inculpatului de a declara cu privire la faptul că el își recunoaște vina de comiterea faptelor, indicate în rechizitoriu, și solicită examinarea cauzei în baza probelor, administrate la etapa urmăririi penale, în legătură cu care fapt instanța de judecată corect a ajuns la concluzia cu privire la examinarea cauzei în conformitate cu cerințele art. 364<sup>1</sup> alin. (1) Cod de procedură penală.

În urma celor menționate, instanța de apel a respins ca nefondat argumentul părții vătămate cu privire la faptul că, infracțiunea prevăzută de art. 152 alin. (1) Cod penal a fost comisă de către inculpatul Gherasimov I. cu participarea altor persoane, deoarece în cadrul urmăririi penale, circumstanțelor comiterii infracțiunii sub formă de cauzare a vătămarilor corporale părții vătămate Spatarenco A. de către inculpatul Gherasimov I. împreună cu alte persoane (Mardari I.I. și Velicoglo A.S.) procurorul le-a dat o apreciere corespunzătoare. Cele indicate rezultă din ordonanța procurorului din 02 noiembrie 2015, potrivit căreia Mardari I. și Velicoglo A. au fost scoși de sub urmărirea penală în partea bănuiirii înaintate pe art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal (f.d. 145, vol. 1).

La 19 ianuarie 2016 prin ordonanța procurorului ierarhic superior s-a anulat ordonanța din 02 noiembrie 2015, cu reluarea urmăririi penale în cauză (f.d. 159, vol. 1), iar la 01 august 2016, prin încheierea Judecătoriai Comrat s-a anulat ordonanța procurorului din 19 ianuarie 2016 (f.d. 267-272, vol. 1) și la 23 noiembrie 2016 prin încheierea Curții de Apel Comrat s-a menținut încheierea mai sus indicată a judecătoriai din 01 august 2016 (f.d. 292- 298, vol. 1).

Astfel, reieșind din circumstanțele mai sus indicate, instanța de apel a conchis că, la momentul dat ordonanța mai sus indicată a procurorului din 02 noiembrie 2015 nu a fost anulată și a intrat în vigoare.

Ținând cont de faptul că, această ordonanță a intrat în vigoare și este definitivă, instanța de apel a menționat că orice afirmație, care contravine acestei ordonanțe, inclusiv și afirmația părții vătămate cu privire la faptul că vătămarile corporale i-au fost aplicate de către inculpat împreună cu alte persoane, urmează a fi recunoscute ca fiind nefondate.

De asemenea, instanța de apel a respins argumentele apelantului cu privire la faptul că, în cadrul examinării prezentei cauze în prima instanță, judecătorul a comis încălcări considerabile ale normelor legislației în vigoare, în legătură cu care fapt la data de 28 iunie 2019 acesta a fost nevoit să solicite recuzarea judecătorului, însă, în ședința de judecată care a avut loc în acea zi de examinare a cauzei penale

cererea de recuzare indicată nu a fost discutată și chestiunea de examinare a recuzării a fost amânată pentru o lună întregă până la data de 29 iulie 2019, or, într-adevăr prin materialele dosarului s-a stabilit că la data de 28 iunie 2019 în cancelaria Judecătoriei Comrat cu nr. 6965 a fost înregistrată cererea părții vătămate Spatarenco A. de recuzare a judecătorului, (f.d. 85-86, vol. 4), însă, după cum rezultă din procesul-verbal al ședinței de judecată din 28 iunie 2019, ședința de examinare a cauzei a fost amânată din motivul lipsei apărătorului inculpatului, de la care a parvenit cererea de amânare a cauzei, astfel afirmația părții vătămate cu privire la faptul că la aceeași ședință de judecată acesta a solicitat recuzarea judecătorului, care nu a fost discutată, este nefondată și se combate prin circumstanțele de fapt ale cauzei (f.d. 83, vol. 4).

Totodată, instanța de apel a menționat că, nu poate servi drept temei pentru admiterea cererii de apel argumentul apelantului cu privire la faptul că, atât prima instanță, cât și organul de urmărire penală intenționat tergiversau procesul judiciar și extrajudiciar pentru o perioadă lungă de timp cu scopul de a ajuta partea vinovată să scape de răspundere din motivul expirării termenului, or, examinarea cauzei de mai multe ori a fost amânată din diferite motive, inclusiv și din motivul neprezentării participanților la proces, la fel și a avocatului părții vătămate și personal a părții vătămate Spatarenco A., care de mai multe ori a fost supus aducerii silite potrivit încheierilor Judecătoriei Comrat din 11 mai 2017 (f.d. 19 vol. 4), din 16 ianuarie 2018 (f.d. 36 vol. 4) și din 11 mai 2018 (f.d. 48 vol. 4), examinarea cauzei a fost amânată la cererea părții vătămate Spatarenco A. pentru pregătirea și depunerea cererii de chemare în judecată cu privire la repararea prejudiciului material și moral, inclusiv și pentru examinarea recuzării, înaintate judecătorului, (f.d. 12, 18, 34, 35, 46, 51, 61-62, 98, 102 vol. 4).

Astfel, în contextul circumstanțelor expuse instanța de apel a conchis că, afirmațiile apelantului în această parte de asemenea nu pot servi drept temei pentru admiterea cererii de apel cu casarea sentinței atacate.

De asemenea, instanța de apel a indicat că, nu poate servi drept temei pentru admiterea cererii de apel argumentul părții vătămate cu privire la reexaminarea cauzei potrivit regulilor primei instanțe cu restituirea cauzei la procuratura UTA Găgăuzia pentru cercetare suplimentară, deoarece în cadrul examinării cauzei în instanța de apel s-a stabilit veridic că prin probele existente la materialele dosarului s-a stabilit veridic fapta inculpatului, și de aceea lipsește necesitatea în elucidarea a careva noi circumstanțe.

Cu toate acestea, instanța de apel studiind materialele dosarului penal, analizând probele prezentate, ascultând partea acuzării, partea apărării și inculpatul, precum și partea vătămată, supunând probele unei verificări și aprecieri

obiective și mult aspectuale în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală, cu scopul determinării și stabilirii juridice a corespunderii exacte a indiciilor ai faptei prejudiciabile comise, cu indiciile componentei infracțiunii prevăzută de norma penală, ținând cont de sursa formării acestora, consideră că probele în cauză, prezentate de către partea acuzării nu trezesc careva dubii, în același timp, se confirmă prin declarațiile de recunoaștere a vinovăției ale inculpatului, declarațiile martorilor în ansamblu cu alte probe cercetate în instanța de judecată, care coroborează între ele după timp, loc și evenimente, și prin urmare instanța de apel a constatat că, lipsește necesitatea în elucidarea a careva noi circumstanțe.

Argumentul apelantului cu privire la faptul că, dispozitivul sentinței Judecătorei Comrat din 18.12.2019 contravine părții descriptive a acestui act judecătoresc, precum și normelor de drept material și procesual în vigoare, este neîntemeiat, deoarece sentința atacată a fost emisă de către prima instanță în conformitate cu cerințele legislației în vigoare.

5. Decizia instanței de apel este contestată cu recurs ordinar de către partea vătămată prin care solicită casarea deciziei, cu remiterea cauzei spre rejudecare de către aceeași instanță în alt complet de judecată.

În motivarea celor solicitate, partea vătămată susține argumente similare celor indicate în cererea de apel, și anume, faptul că atât urmărirea penală, cât și cercetarea judecătorească a avut loc cu tergiversare procesului penal, fiind emisă o decizie neîntemeiată.

De asemenea, recurentul susține că, probele demonstrează că inculpatul a comis infracțiunea în coparticipare, iar instanța de apel nu a dat o apreciere corespunzătoare probelor.

Totodată, partea vătămată a indicat ca și în cererea de apel că nu este de acord cu faptul că respectiva cauză penală a fost examinată în procedură simplificată, neavând posibilitatea de a prezenta probe suplimentare.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele cauzei și ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal conchide că, acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Conform art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs este în drept să decidă asupra inadmisibilității recursului în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Din conținutul recursului declarat de către partea vătămată, se reține că recurentul invocă temeiul pentru recurs stipulat la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel

când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

În esență, criticele recurentului se axează pe ideea că instanța de apel nu a intrat pe deplin în esența problemei, or, probele demonstrează faptul că la săvârșirea infracțiunii au participat în comun, în calitate de coautori, mai multe persoane, inclusiv inculpatul.

Astfel, Colegiul penale reamintește că, o instanță de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, relevă în mod concludent că instanța de apel corect a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei, în conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor.

În acest context, instanța de recurs respinge ca neîntemeiat argumentul recurentului, care nu coroborează cu celelalte probe, deoarece acesta reprezintă poziția subiectivă a părții apărării.

Totodată, instanța de recurs ține să menționeze că, potrivit art. 101 alin. (2) Cod de procedură penal, judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. Astfel, competența de apreciere a probelor în instanța de judecată îi revine judecătorului.

Totodată, Colegiul penal accentuează că, argumentele recurentului invocate în cererea de recurs, au constituit obiect de examinare în instanța de apel și cărora instanța le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie la pct. 4.1., concluzii care se însușesc de către instanța de recurs pe deplin.

Astfel, nu se mai impune reluarea unei motivări repetate, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct.37 al hotărârii sale în cauza Albert c. României din 16 februarie 2010, a statuat că, art.6 §1 din CtEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument, cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

De asemenea, cu privire la tergiversarea procesului, instanța de recurs ordinar susține poziția instanței de apel care în partea descriptivă a deciziei a indicat că, „(...) examinarea cauzei de mai multe ori a fost amânată din diferite motive, inclusiv, și din motivul neprezentării participanților la proces, la fel și a avocatului părții vătămate și personal a părții vătămate Spatarenco A., care de mai multe ori a fost supus aducerii silite potrivit încheierilor Judecătoriei Comrat din 11 mai 2017 (f.d. 19 vol. 4), din 16 ianuarie 2018 (f.d. 36 vol. 4) și din 11 mai 2018 (f.d. 48 vol. 4), examinarea cauzei a fost amânată la cererea părții vătămate Spatarenco A. pentru pregătirea și depunerea cererii de chemare în judecată cu privire la repararea prejudiciului material și moral, inclusiv, și pentru examinarea recuzării, înaintate judecătorului (f.d. 12, 18, 34, 35, 46, 51, 61-62, 98, 102 vol. 4)”.

Cu referire la dezacordul cu examinarea cauzei în procedură simplificată, Colegiul penal reamintește că, legislatorul în prevederile art. 364<sup>1</sup> Cod de procedură penală, a stabilit ca fiind un drept al inculpatului de a declara cerere cu privire la faptul că el își recunoaște vina de comiterea faptelor, indicate în rechizitoriu, și solicită examinarea cauzei în baza probelor, administrate la etapa urmăririi penale.

Din prevederile art. 364<sup>1</sup> alin. (4) Cod de procedură penală rezultă că, procedura simplificată este aplicabilă doar dacă din probele administrate în cursul urmăririi penale reiese că faptele inculpatului sunt stabilite și sunt suficiente date cu privire la persoana sa pentru a permite stabilirea unei pedepse.

Din conținutul acestei norme desprindem că, aplicarea procedurii simplificate este posibilă numai atunci când din probele administrate în cursul urmăririi penale rezultă că fapta există, constituie infracțiune și a fost săvârșită de inculpat.

Astfel, suficiența probatoriului a fost examinată de judecător sub aspectul concludenței, pertinentei și utilității probelor acumulate, deoarece regula potrivit căreia mijloacele de probă obținute în mod ilegal nu pot fi folosite în procesul penal în cadrul oricărei proceduri, fie că e generală sau specială. Când această condiție nu este îndeplinită, instanța va respinge cererea de judecare a cauzei în procedura simplificată.

În acest context, Colegiul penal examinând materialele cauzei conchide că, prima instanță până la adoptarea soluției privind admiterea sau respingerea cererii inculpatului, prin care a solicitat judecarea cauzei în procedura simplificată a verificat dacă:

- rechizitoriul este întocmit în conformitate cu prevederile art. 296 Cod de procedură penală;
- actele de urmărire penală nu sunt lovite de nulitatea absolută prevăzute în art. 251 alin. (2) Cod de procedură penală;

- în faza de urmărire penală nu a fost încălcat principiul legalității în administrarea probelor;

- nu au fost încălcate drepturile și libertățile fundamentale garantate de Convenția europeană (de pildă, se reține utilizarea torturii sau a tratamentelor inumane sau degradante pe parcursul audierilor);

- fapta imputată inculpatului just a fost încadrată în conformitate cu dispozițiile prevăzute în Codul penal.

În urma celor menționate mai sus, Colegiul penal constată că, în urma controlului preliminar a cauzei penale, instanța de fond corect a ajuns la concluzia de a judeca cauza în procedura simplificată prevăzută de art. 364<sup>1</sup> Cod de procedură penală, iar instanța de apel prin decizia pronunțată, verificând în principiu îndeplinirea cerințelor dispozițiilor art. 364<sup>1</sup> alin. (1) și (4) Cod de procedură penală a susținut poziția instanței de fond.

În baza celor expuse, Colegiul penal conchide că temeiul invocat de către recurent nu este aplicabil din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar da temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate și, potrivit legii, se dispune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În corespundere cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

#### **d e c i d e :**

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către partea vătămată Spatarenco Alexei, prin care solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 29 iulie 2020, în cauza penală, în privința lui *Gherasimov Ivan XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la *21 aprilie 2021*.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan